



LAKMÉ je a vždycky bude Ondra (bicí), Martin (basa), Marek (křik) a Honza (kytara).

LAKMÉ has been and will always be Ondra (drums), Martin (bass), Marek (scream) and Honza (guitar).

Všechny písně byly nahrány v květnu 2006 a smíchány a masterovány o několik měsíců později ve studiu Hostivař Zdeňkem Šikýřem a Jakubem.

All songs were recorded in May 2006 and mixed and mastered few months later by Zdeněk Šikýř and Jakub at Hostivař Studio.

Obal vytvořil Jan Poustka.

Layout was made by Jan Poustka.

Klavírní pasáž nahrál komisař Wolf.

Piano passage was recorded by commisar Wolf.

Booklet vytvořil Tomáš Síbek (Via Imunita).

Booklet was made by Tomáš Síbek (Via Imunita).

Fotky udělal Tomáš Csonka, Papy, Kučín a Ondra.

Photos were shot by: Tomáš Csonka, Papy, Kučín and Ondra.

Texty přeložila Barbora.

Lyrics were translated by Barbora.

Díky všem, kteří nás kdy jakýmkoliv způsobem podpořili a pomohli.

Thanks to everyone who has ever supported us in any way.

Pokud chceš, můžeš nám poslat e-mail na lakme.is.dead@seznam.cz nebo navštívit naše stránky lakme.czechcore.cz.

If you want, you can contact us via e-mail (lakme.is.dead@seznam.cz) or visit our website (lakme.czechcore.cz).

GO VEG(ETARI)AN!

Díky Tobě!

Thank You!

LAKMÉ



Ahoj Ty, kdo držíš v ruce naší první nahrávku, sedím na zahradě, piji čaj, poslouchám John Ball a přemýšlím, co psát. Mám hroznou chuť a potřebu něco napsat, něco vám sdělit. Před rokem jsem procházel asi nejhorším obdobím svého života a kapela byla jednou z věcí, která mi pomohla se odrazit ode dna. Měl jsem se na co těšit, měl jsem mít z čeho radost. Bylo pro mě velmi důležité vědět, že tu na vše nejsem sám, že tu jsou lidé, na které se můžu obrátit, spolehnout a kterým se můžu svěřit se svými problémy. I to mi pomohlo toto období překonat a neustoupit od svého rozhodnutí neužívat drogy. Jsem rád, že jsem necítil potřebu řešit své problémy alkoholem ani jinými drogami. Jsem rád, že jsem toto období překonal a zůstal čistý. Pro vás, co řešíte nějaké osobní problémy nebo procházíte nelehkým obdobím – drogy nic nevyřeší, jen vše zhorší a ublíží vám i lidem, které máte rádi a kterým na vás záleží! Je lepší řešit věci s čistou hlavou, než utíkat před realitou! Buďte realisté a stůjte si za svými rozhodnutími.

Ale nezapomínejte – to, že žijete bez drog, že jste vegetariáni/vegani, z vás nedělá lepší lidi, nejste víc než lidi, kteří jedí maso nebo kouří, i když si to spousta z vás myslí a trpí určitým pocitem výlučnosti....svině zůstane sviní a zmrld zmrldem – na tom nic nezměníte.

Budu rád, když budete reagovat na to, co jsem zde napsal, ať souhlasně či nikoliv. Ať na koncertech nebo na xnejsemskejtakalenosicx@seznam.cz. Vše je o komunikaci a ne o politické korektnosti, takže nestyďte se sdělit mi svůj názor. Mluvte o věcech tak, jak to cítíte a ne tak, jak velí falešná a pokrytecká morálka v této scéně. Politická korektnost zabíjí upřímnost, takže zkuste místo přijímání cizích pravd prezentovat své vlastní názory i za cenu toho, že se kvůli tomu stanete terčem pomluv od lidí, kteří v této rádoby tolerantní scéně netolerují odlišnost a jiný pohled na věc. Berte věci s nadhledem a nazývejte je pravými jmény....nebojte si zachovat svoji individualitu a střílet do vlastních řad – stojí to za to... (říjen 2006)

ONDRA (Lakmé)



Je sobota třináctého srpna 2006. Izraelské bomby padají na Libanon a zabíjejí lidi. Palestiništi atentátníci odpalují sebevražedné bomby a zabíjejí lidi. Politici se hádají o blbosti. Svět se zbláznil a extrémní vedra se střídají s přívalovými dešti. Už není jaro a není podzim. Na druhém konci světa umírají lidé, abychom mohli žít v luxusu. O pár kilometrů dále umírají zvířata kvůli naší pohodlnosti. Máma dobrého kamaráda umírá na rakovinu.

Je čtvrtek prvního listopadu 2006. Dnes poprvé sněžilo. Bývalý spolužák ze střední možná bude zase po nocích jezdit tramvaji jako minulou zimu, protože třeba zas nemá kde bydlet. Dlouho jsem o něm neslyšel. Máma mého dobrého kamaráda už umřela. Před pár týdny Severní Korea provedla jaderné testy. Zvířata i lidé dále umírají kvůli naší pohodlnosti.

A my hrajeme hudbu a zpíváme o svých pocitech ze všeho co se děje okolo. Možná bychom mohli psát radikální texty, řešit všechna ta politická témata, ale život není jen o tom, alespoň ne pro mě. Všechno je jeden celek. Pro mě by naše hudba měla smysl i bez textů. Je to moje cesta jak to všechno ze sebe dostat, pomáhá mi to a dělám to hlavně pro sebe. Za texty, hudbou ... za vším je nějaký pocit - směs reakcí na to, co prožíváme a co se děje okolo nás. Nechceme dávat žádný klíč, ani rozřešení. Nemáme na to ani právo. Věřím, že kdokoliv může v naší hudbě najít to, co chce. Nesmírně si vážím všech, kdo tohle pochopili, berou nás takové jací jsme a nesnaží se nás změnit ke svému obrazu. A nesmírně si vážím Ondry, Martina a Marka za to, že jsou součástí něčeho, co má v mém životě důležitější místo než jsem čekal – mám vás rád. Mohl bych tady vyjmenovávat lidi, kterým bych chtěl za něco poděkovat, ale neudělám to - vy víte, kdo jste a to je důležitější než jména na papíře. Společně dokážeme vše.

HONZA (Lakmé)

Hrozně rád si pročítám booklety desek. Grafika, slova, ten náboj – dává mi to hrozně moc. Měl jsem období, kdy jsem si myslel, že mi tahle kultura (čti HC punk) nemá co nabídnout. Přejedený té pseudokorektnosti a upjatosti prezentované jako politika. Bylo mi (a pořád je) smutno ze všech těch pravověrných válečníků za jedinou správnou pravdu - jako by nebyl důležitý výsledek, ale forma. Správná punková kapela nebude nikdy hrát s kapelou ve které hrají věřící, vegan nikdy nepodpoří bio farmu a podobné nesmysly na mě doléhaly (a pořád doléhají) ze všech stran. Je mi to líto, je mi z toho smutno, ale svůj pohled na tuhle „scénu“ si tím zkazit nenechám. HC punk mi dal hrozně moc - pomohl mi najít cestu po které v současnosti kráčím - věřím v rovnost všech životů - lidských i zvířecích, proto se snažím stravovat jako vegan a přistupovat k věcem co možná nejvíce vědomě - snažím se uvědomovat si následky věcí, které dělám. Jsem teprve na začátku (a vím, že vždycky budu), je pořád co zlepšovat, dělám tisíce chyb a právě díky nim rostu a sílím. Tohle je moje poděkování všem, kteří mi zkřížili cestu a pomohli mi, inspirovali mě (v dobrém či zlém) a stali se tak součástí mého života. Děkuju. (listopad 2006)

MAREK (Lakmé)



Labely

Hc scéna mi připadá čím dál tím více rozdělená. Jeden na druhém neustále něco hledá, aby mohl vyvolat konflikt. Mírně odlišný názor jedince je nepřekousnutelný problém pro jiné. Nechci udávat nějaká pravidla hc, protože hc je bez hranic a taky nechci, aby mě někdo podle jeho pravidel hodnotil. Každý člověk je nějaký a na jednu věc je nekonečně mnoho úhlů pohledu. A tohle si musím uvědomit před tím, než začnu někoho odsuzovat. Čím více lidí poznávám, čím více koncertuji, tím více se setkávám s netolerancí a s ní spojenými konflikty. Tolerance, soucit a porozumění lidí z téhle kapely mě přiměla přispět na tuhle desku. Děkuju Vám, dodáváte mi sílu.

X BLUM X (mosh@centrum.cz)

Jdoucí...vedle sebe...rozmazané postavy...napojené, spojené, vnořené, vzájemně se ničící...zvracející svá ega po nekonečných orgiích hnusu. Po pitkách, v níž figurují nadávky. Omluvy - Pomluvy...Radujíc se s bolestí v ksichtu...tak hnusně zkurvená pojebaná růžovoučká realita. Sundej si černé brýle, sundej si růžové brýle...nasad si pásku...Lepší nevidět...Lepší nevidět...být užitečný=být vysáván druhým...mít rád...milovat...hlava se bouří...co uděláš? Co uděláš? Co kurva uděláš!!!!!!!!!!!! Nápichnuté elektrody do mrtvých nepřemýšlejících mozků. Vysávající z pod očních víček živé obrazy vzpomínek na chvíle štěstí...duše tančí...duše se dusí...dusí se vlastní osobností. Osobností já...ego...egocentrik...egoista...egopičus...Zalít se, metamorfóza v

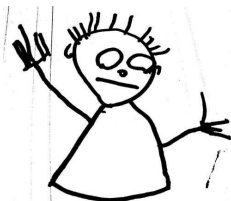
CO...Šlahouny pocitů projedou kůží, která je příliš jiná na to, aby byla akceptována bez problémů...Mateřské mléko ztracených dětí...Sonar, sonar, sonda a čárové kódy...láska a neštěstí...očkováný jedy...očkování jedí...očkování jedí jedy bez účinku...Paralyzováni ve vlastních strnulých pozicích HA! Obludárium lidských i nelidských tužeb, zvrácených choutek i libých melodií...Tak si kopni zmrde...Dokopej tu špínu do kouta...nemusíš kopat...už se nevzchopí...už přežívá...už jen chce vypadnout...vypadnout...jdoucí...vedle sebe...rozmazané postavy...propojené ve svém otroctví...otroky vlastních pocitů, citů...mýtu o štěstí a lásce...mýtu o světě...

DAN



**Kill
the
traitor**

jenycekpacholycek@centrum.cz



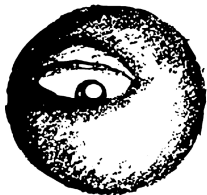
grip@skitsystem.net



www.trapped.wz.cz

www.myspace.com/trappedinsiderecords

trapped.rec@seznam.cz



"Hey, i think this is the beginning
of the beautiful friendship!"
Samuel Records

samuel.records@email.cz

www.samuelrecords.net

www.myspace.com/samuelrecords

V době současného boomu elektronických síťových prezentací bych se chtěl zamyslet nad tím, jak je možný, že si právě teď pouštíš tenhle singl Lakmé. Stejně tak dobře by sis totiž mohl/a poslouchat nějaký songy téhle kapely třeba z jejich myspace profilu nebo stažený z jejich webu. Hard core scéna je v přístupu k používání digitálních záznamů naprosto otevřená, zároveň ovšem z nějakého (pro někoho možná záhadného) důvodu lpí na analogu. Vinyl i tištěnej zine jsou dneska vlastně už totálně zastaralý technologie a spousta lidí nad nimi ohrnuje

nos. Z letmého pohledu může být nepochopitelný jakoby zapomenout na všechny ty výhody formátu mp3 a namísto toho pokládat jehlu gramce třeba na tenhle sedmipalec. Proč se ty lidi s vydáním takový věci vlastně patlaj? Je to nepochopitelný, zvláště u muziky, která se prakticky až na malý výjimky nepoužívá k dalšímu přetváření pod rukama djs. Mně to ale smysl dává. Myslím si, že se jedná o vzepření (ať už vědomý či nevědomý) proti zrychlení a povrchnosti, ke který mohou ty digitální média svádět. Když si člověk za večer stáhne třeba i giga hudby, těžko dokáže tenhle materiál stejně rychle vstřebat. Jasně, že určitě naposlouchá alespoň část, ale ten druhý díl se stává odpadem. Přesycení a zrychlení – to jsou pocity, který občas mám, přestože výhody digitální podoby tvorby oceňuju a určitě bych se jich nechtěl zříkat. Stejně tak si ale nenechám vzít vinyl a papír. Kdy jindy se totiž můžu trochu zklidnit a zamyslet než u desky, zinu nebo knížky. Jen na vysvětlenou i hard core poslouchám se sluchátkama vleže – pro to říkám zklidnit. Samozřejmě mi ale nejde jen ty formáty samotný, ale zajímá mě i obsah a kvalita. Přejde mi, že užívání starých technologií dneska už začíná být pomalu, ale jistě vlastně už samo o sobě sítím kvalitou. Vždyť řada vizionářů jim už dávno věštila konec. S tím nesouhlasím. Starý cesty se jistě umenší a zůstanou pro většinu vlastně nepostřehnutelný, ale nezmizí. Změň své postavení a svým způsobem i funkci. Budou tady ale dál a to mě baví. Po jedny z těch zaprášenejch cest přicházej i Lakmé. Jsem rád, že jsem jim na kousku tý pouti mohl pomoci. Díky!

TOMÁŠ





fossilpal@seznam.cz



**BURNING
MUSIC**

Michal Kopera, Ul. J. Bottu 2399
C22 01 Gadca, SLOVAKIA
e-mail: crustgrinder@post.sk



www.intoxikace.net/ovxhc
ovxhc@seznam.cz





English translations



I DON'T WANT HOLIDAY - I WANT FREEDOM (Nechci dovolenou – chci volnost)

Dreams I have woken from are like pain / I didn't feel out of fear to get hurt and live / Careful in taking decisions I fight silent wars for millimetres / I am afraid to hurt (myself) / So I prefer to protect others / Enclosed in a cage of responsibility / That doesn't have to be taken / I bind dreams' wings / I hate days / But I don't want to just sleep / All is not enough, so I'll ask for more...

I have learnt to take such decisions that I don't touch the others, extreme tolerance which is killing me and leading me to a closed street of my own stress. As if we didn't have force to face our destiny, we fill trolleys with useless things, we get enclosed in schools and jobs, in free time we pay other people to entertain us. Life is running away through my fingers, I don't feel like wasting time just dreaming, I want to make my dreams come true, I want to break chains into which I have learnt to tie myself. (Marek)

- - -

JACK-O' LANTERNS (Bludičky)

We're standing in the middle of a deep forest / Sunrays don't shine through shadows (of houses) / You won't see stars at night / Just blue television dark / I loathe the consequences / I weep... won't extend my hand / I'm not scared / I'm just sorry / I can't break it (I don't want to?!) / I loathe and I'm sorry / For you / For me...

About shadows with shopping bags in their hands. About shadows that keep erring. The homeless are not a problem of a small group of unadaptable people as we are often said. There is only a narrow border between content middle-class life and sheer fall onto the social bottom. (Marek)

Sometimes I am given ready-made opinions. This is good, that is bad. Black. White. It can be even worse in case I am not aware of being in this position. It is an everyday fight between the laziness of conformity and willingness to analyze a problem from different angles. Never want I condemn you without trying putting myself into your shoes and I regret possibly doing it. For all who have found themselves on the edge of abyss (society, culture, subculture... our minds...) just due to tradition and/or prejudice. (Honza)

I don't like judging people unless knowing them personally... you must have heard a similar conversation thousands of times: -That is a real bastard! -How do you know? Do you know him? - No, but he is said to be! Most people have qualities as well, so why should we always see what is bad? Even that bastard can help when you are cut up. For all to whom traducement or envy destroyed something beautiful or who were afterwards excluded from society. (Ondra)

- - -

I WISH THEY WOULD UNDERSTAND (A tolik bych si přál, aby to pochopili)

You fingers are bleeding as you clench your fists / Persuaded, chosen, yourself, by yourself / Weaknesses, hopes, dreams / Are the stairs you are climbing / As a ladder up to the stars / Made of broken dreams. / What you are taking is not yours / Your success is not yours / Betrayed you betray / You betray others to betray yourself.

About losing ideals. About losing faces. Just in the others' eyes, never in our own ones. About full pockets of lies. (Marek)

To keep one face we lose another one. We hide our opinions not to show up, we prefer repeating to fit in and not to be seen much. We hold back our feelings as we are afraid to show them... there is nothing to be ashamed of...!
(Ondra)

If I lie to you, I lie to myself as well. It's easy, but it's like building a house from paper cards. Just a single careless movement, a single blow from outside may make it all fall down. I can possibly start all over again but some cards may be damaged and break at every other try. One day I'll find out that there is nothing to lean on. Not even on myself. (Honza)

- - -

IT'S UP TO US TO MAKE NEW WAYS (Je na nás postaví nové cesty)

Stupefied with lust we take our fathers' torches / Without sense we talk about so much
We keep on walking on the way we have been given / Armed with big words, with a vision of small goals, / Drunk
with will to make it again

I know this is not why you're here / And I'm sorry to see you that way / I try to resist, but that's what I've been
taught / I try to resist but that's how they brought me up / I don't want it, I am so ashamed but it's the way I am /
Please help me to change it / It's up to us / Make new ways / Such that we can walk on together, side by side.

*I feel sad when I see how the community I feel to be a part of works. Although we speak about alternative, in reality
we just take mechanisms against which we revolt so hard. The lyrics of this song are about sexism in HC
community, about newly coming girls quickly becoming a sexual object of the privileged members of the stronger
sex (and the HC majority). It makes me sick, it makes me sad and this is my try to say sorry and to start again.
Before we start to change the world, we should change ourselves. Or these will be just empty words.* (Marek)

Les traductions françaises



JE NE VEUX PAS DE VACANCES, JE VEUX DE LA LIBERTÉ (Nechci dovolenou – chci volnost)

Les rêves dont je me suis réveillé sont comme la douleur / Que je ne sentais pas du peur de me blesser et de vivre / Prudent en décidant, je fais des guerres en silence pour gagner des Milkám / J'ai peur de (me) blesser / Alors j'épargne les autres / Enfermé dans un cage de responsabilité / Qu'il ne faut pas prendre / Je noue les ailes des rêves / Je hais les moura / Mais je ne veux pas seulement dormir / Tout n'est pas assez, alors je demanderai plus.

J'ai appris à faire des décisions de telle manière de ne pas toucher les autres, une tolérance exagérée qui me détruit et me mène dans un cul-de-sac de mon abattement. Comme si nous n'avions pas de force de nous mettre en face de notre propre destiné, nous remplissons les charriots des choses inutiles, nous nous enfermons dans des écoles et bureaux, pour nous amuser nous payons ceux qui l'ont comme métier. La vie me coule entre les doigts, je n'ai pas envie de perdre le temps en rêvant, je veux réaliser mes rêves, je veux casser les chaînes dans lesquelles j'ai appris à m'enchaîner. (Marek)

- - -

FEUX FOLLETS (Bludičky)

Debout au milieu d'une forêt dense / Les rayons du soleil ne traversent pas les ombres (des maisons) / Dans la nuit tu ne verras pas d'étoiles ici / Que de l'obscurité bleue de télévision / J'ai du dégoût des conséquences / Je pleure ... je ne donnerai pas ma main / Je n'ai pas peur / J'ai seulement pitié / Mais je ne peux pas le casser (et je ne veux pas?) / J'ai du dégoût et j'ai pitié / De toi / De moi...

Des ombres aux mains pleines des sacs à courses. Des ombres qui se sont perdues et n'ont pas retrouvé leur chemin. Le „sans abri“ n'est pas qu'un problème d'un petit groupe des personnes non-conformistes comme on

nous le dit souvent. Il n'existe qu'une frontière très étroite entre la vie contente de la classe moyenne et le chemin raide jusqu'au fond de la société. (Marek)

De temps en temps je me trouve en face d'une chose toute faite. Ceci est bien. Cela est mal. Noir. Blanc. Ça devient encore pire en cas j'ignore que je me trouve dans cette position. Il s'agit d'un combat quotidien entre le confort de la conformité et la complaisance d'affronter un problème de plusieurs côtés. Jamais je ne veux pas te juger sans essayer de me mettre dans ta peau et je m'excuse si je l'ai jamais fait. Pour tous ceux qui se sont retrouvés au bord de l'abîme (de société, culture, subculture ... nos esprits) à cause des traditions ou prédictions. (Honza)

Je n'aime pas estimer quelqu'un sans le connaître personnellement ... vous avez dû entendre un dialogue pareil plusieurs fois: „C'est un salaud celui-là.“ „Tu le connais?“ „ Non, mais c'est ce qu'on dit.“La plupart des gens ont un bon côté, pourquoi alors regarder que ce qui est mauvais? Même ce salaud peut t'aider quand tu es au fond. Pour tous ceux qui ont perdu quelque chose de beau ou ont été exclus de la société à cause des prédictions ou de l'envie. (Ondra)

ET JE VOUDRAIS TANT QU'ILS COMPRENNENT (A tolik bych si přál, aby to pochopili)

Le sang coule de tes doigts comme tu serres le pokyn / Convaincu, choisis, par soi-même, avec soi-même / Les faiblesses, les espoirs, les rêves / Font l'escalier sur lequel tu montes / (comme) sur une échelle aux étoiles / Construite des rêves cassés / Ce que tu prends ne t'appartient pas / Ton succès ne t'appartient pas / Trompé, tu trompes / Tu trompes les autres pour tromper toi-même.

De la perte des idéaux. De la perte des visages. Devant les autres, jamais devant nous-mêmes. Des mensonges qui remplissent nos poches. (Marek)

Pour garder un visage, nous perdons l'autre. Nous cachons nos idées pour ne pas nous embarrasser, nous préférons répéter pour mieux nous placer et ne pas être vus. Nous cachons nos sentiments et nous avons peur de montrer nos émotions pour garder le visage devant les autres. Que dire de plus? Peut être que les hommes pleurent, et bien fort...il n'y a pas de quoi avoir honte!!! (Ondra)

Quand je te ments, je me ments aussi. C'est facile, mais c'est comme construire une maison des cartes. Il suffit un mouvement imprudent, un souffle du dehors et tout tombe. On pourra recommencer, mais certaines cartes seront abîmées et tomberont chaque fois quand on essaiera de nouveau. Un jour je verrai qu'il n'y a plus rien dont m'appuyer. Ni de moi-même. (Honza)

IL EST À NOUS DE CONSTRUIRE DE NOUVEAUX CHEMINS (Je na nás postavít nové cesty)

Stupéfaits de la cupidité nous reprenons les torches de nos pères / Sans sens dont nous parlons tellement nous prenons le chemin / Sur lequel on nous a mis, nous continuons à marcher / Armé de grands mots, avec une vision de petits buts, soûl de la volonté de me le prouver encore / Je sais que tu n'es pas venue pour cela / Et je suis désolé de te voir de telle façon / Je m'en empêche mais c'est ce qu'on m'a aporie / Je m'en empêche mais c'est comment on m'a élevé / Je ne veux pas, j'ai honte, mais c'est moi / S'il te plaît, aide-moi à le chander / C'est à nous / De construire de nouveaux chemins / Tels que nous pourrons prendre ensemble, côté à côté.



Je suis triste quand je vois comment la communauté dont je me sens être partie fonctionne. Même si on parle d'une alternative, en vrai nous reprenons des mécanismes contre lesquels nous luttons tant fort. Les mots de cette chanson parlent du sexisme dans la scène HC punk, du fait qu'une fille inconue devient tout de suite objet sexuel des membres 'privilegiés' du sexe plus fort (et la majorité de HC). Cela me donne mal au coeur, me rend triste et voici mon essaie d'excuse et d'un nouveau début. Avant de changer le monde, nous devrions changer nous-mêmes. Ou tout cela ne seront que des mots vides. (Marek)

LAKMÉ :

lakme.is.dead@seznam.cz

myspace.com/lakmelovesyou

lakme.czechcore.cz



CZECH CORE.CZ
